

V PŘÍPADĚ VÝHRY SALMOVÉ ZNIČÍ PAMÁTKU ODBOJE V DOUBRAVICI

Spor o pamětní desku odbojáře Aloise Štěrbáčka a legionáře Jana Holíka v Doubravici nad Svitavou zatím řešil pouze Krajský soud v Brně a nyní je v odvolacím stadiu k Vrchnímu soudu Olomouc. Dosavadní spor skončil jakýmsi patem – tj. na jedné straně výhrou osobní omluvy a výhrou odstranění slova Salma z desky, a na druhé straně pak výhrou neplacení požadované půlmilionové pokuty a zamítnutím tiskové omluvy. Jestliže ovšem odvolací soud připustí osobní omluvu a nařídí odstranění sporného slova z desky, pak nastane situace, kdy bude kvůli požadavkům dcer Salmových odstraněna celá deska. Dosavadní rozhodnutí soudu sice požaduje pouze odstranění jediného slova z textu, že odbojář Štěrbáček – náš strýc – byl „odvlečen do Osvětimi zapsaným kriegerkameradem Salma Tugemannem“. Toto rozhodnutí však nebere v potaz technické provedení věci. Když se nápis zakryje nebo odstraní z carrarského mramoru, přicházejí do úvahy buďto zakrytí destičkou, nebo vysekání textu dlátem. V každém případě by tak došlo k porušení desky. V tom případě naše rodiny pozůstalých po legionáři Holíkovi a odbojáři Štěrbáčkovi jednoznačně nesouhlasí s takovým nakládáním s pamětní deskou.

Zásadní důvod našeho nesouhlasu s žalobou dcer Salmových však spočívá především v podstatě věci samé. Text desky je přesný a pravdivý. Pan Salm se v roce 1939 přihlásil k říši, k soukmenovectví a k rasovým norimberským zákonům jako Velkoněmec, Reichsdeutsche, s celou rodinou. *Téhož roku 15. listopadu podal přihlášku do nacistické Kriegerkameradschaft* a roku 1940 se stal členem organizace. Byl členem i dalších organizací DAF a BDO. *Ve všech organizacích platil příspěvky* a přispíval velkými částkami na Winterhilfe, používal výhod Reichshilfe, trpěl ve svých podnicích nacistické úředníky, s nimiž byl v NSRKB. Tugemanna zaměstnával ve vysoké funkci vrchní účetního velkostatku a dal mu střechu nad hlavou. Po celou válku uchovával jako zástavu kameradů prapor válečných rakouských veteránů. *Byl vyfotografován v albu Kriegerkameradchaft s ostatními nacisty z okolí, a toto album bylo nalezeno roku 1945 – u nacistického zločince Tugemanna.* To je dosti důvodů pro to, aby se ocitl v textu pamětní desky ve spojení Kriegerameradů. Za těchto okolností nehodláme desku měnit, pokud k tomu nebudeme nátlakem donuceni.

Budeme-li přinuceni nátlakem žalobkyň nebo jiným zásahem z desky odstranit slovo Salm, o něž vedou žalobkyně lýtý boj, odstraníme celou desku z fasády a umístíme ji na jiné, chráněné místo, jako desku předchozí. Na příkaz registrovaných členek nacistických organizací nehodláme prznit desku z carrarského mramoru žádným zakrýváním ani vysekáváním. **Obec Doubravice, Jihomoravský kraj a stát tak přijdou o pamětní desku oběti Osvětimi na cizí nátlak, na cizí cenzuru, na cizí poručení – dle nás na nacistický „Drang nach Böhmen“.** Původci tohoto nátlaku, který podle nás porušuje články 15 a 17 Listiny práv, nejsme my, pozůstalí po obětech gestapa a nacismu, nýbrž dvě novoobčanky, které se padesát let nestaraly o „dobré jméno“ svého otce Velkoněmce, kolaboranta s říší. Pan Salm své dobré jméno k ČSR dle dikce dekretů ztratil roku 1939. Pana Salma roku 1945 stát právem trestal konfiskací. Pana Salma před odsunem zachránilo jenom úmrtí. Takové je naše stanovisko. Rovněž stanovisko Českého svazu bojovníků za svobodu, v jehož stanovách je starost o pamětní desky odbojářů zakotvena – pokud je nám známo – je totožné.

Rodiny Jarošova a Holíkova